

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. lipca 1916.

Treść: (M 233.—235.) 233. Rozporządzenie, dotyczące obrotu nasieniem. — 234. Rozporządzenie, dotyczące przyznania nadzwyczajnych dodatków do dyet i strawnego (dziennego) funkcjonaryuszy państwowych z powodu wywołanych przez wojnę niezwykłych stosunków. — 235. Rozporządzenie, dotyczące rekwizycji przedmiotów metalowych.

233.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 26. lipca 1916,

dotyczące obrotu nasieniem.

Na zasadzie § 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Postanowienia tego rozporządzenia rozciągają się na zboże i owoce strączkowe, przyczem po myśli rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176, za zboże uważać należy: pszenicę, orkisz, żyto, jęczmień, hreczkę, owies, proso i kukurydzę; za owoce strączkowe: groch, fasolę, soczewicę i wykę.

Zboże.

§ 2.

Rozróżnia się cztery kategorie zboża do zasiewu, a mianowicie:

- a) nasienie własnego zbioru (nasienie oryginalne),
- b) pierwszy plon uzyskany z nasienia własnego zbioru,

- c) uznane nasienie (dalszy plon i gatunki krajowe),
- d) nasienie zwyczajne.

§ 3.

Nasienie własnego zbioru można sprzedawać z wolnej ręki, jednakowoż zawsze tylko w imieniu Wojennego zakładu obrotu zbożem i mogą to czynić tylko ci hodowcy, których Minister rolnictwa na wniosek właściwej rady kultury krajowej, względnie w krajach, gdzie takiej rady niema, na wniosek towarzystwa rolniczego do tego upoważni i poda do wiadomości Wojennemu zakładowi obrotu zbożem.

Hodowcy, którzy chcą uczynić użytek z tego prawa, mają swoje wystosowane do Ministerstwa rolnictwa podania wnieść do korporacji rolniczej powołanej do postawienia wniosku i podać w tem podaniu dokładne oznaczenie miejsca uprawy (miejscowość, pocztę i stację załadowania) oraz rodzaj, gatunek i w przybliżeniu ilość nasienia.

§ 4.

Na podstawie udzielonego zezwolenia mogą hodowcy żądać za sprzedawane nasienie własnego zbioru prócz ceny objęcia, ustalonej rozporządzeniem z dnia 15. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 219, nadto dodatek aż do 15 K od 100 kg.

§ 5.

Nasienie własnego zbioru można sprzedawać tylko w naczyniach plombowanych (workach itp.).

Ci hodowcy, którzy nie mają własnej zarejestrowanej marki ochronnej i plomby, muszą postarać się o zaplombowanie w jednym z wymienionych poniżej zakładów; upoważnienie do plombowania mają:

C. k. Stacja kontroli nasion w Wiedniu, krajowa chemiczno-rolnicza stacja doświadczalna i kontroli nasion w Gracu, stacja kontroli nasion centralnego kolegium rady kultury krajowej w Pradze, morawska krajowa rolnicza stacja doświadczalna w Bernie i krajowa rolniczo-botaniczna stacja doświadczalna we Lwowie.

Należytość za plombowanie (plombę, karteczkę i poświadczenie) każdego naczynia (worka itp.) ustanawia się na 10 h. Hodowca winien nadto pokryć normalne koszty podróży plombującego organu (według przepisów obowiązujących w odnośnym zakładzie).

§ 6.

O każdej sprzedaży nasienia własnego zbioru winien sprzedawca donieść najpóźniej w ciągu trzech dni istniejącej w kraju filii Wojennego zakładu obrotu zbożem, wymieniając kupującego; filii tej należy zarazem oznajmić, czy i który zakład dokonał plombowania, względnie dołączyć własną zarejestrowaną markę ochronną.

§ 7.

Pierwszy plon nasienia własnego zbioru i uznane nasienie może posiadacz sprzedać tylko przez Wojenny zakład obrotu zbożem podanym mu do wiadomości kupującemu; winien on przytem dostarczyć dowodu przez upoważnioną do tego instytucję, że zboże sprzedawane jako nasienie odpowiada w pełni tym wymogom.

Do takiego poświadczenia dla pierwszego plonu i uznanego nasienia upoważnione są w Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Styrii, Solnogradzie, Krainie, w Czechach, na Morawach, na Śląsku i w Galicji istniejące tam komisye uznawcze dla nasion, do poświadczenia jedynie dla pierwszego plonu w Pobrzeżu c. k. chemiczno-rolnicza stacja doświadczalna gorycka, obecnie w Lincu, w Dalmaeyi c. k. rolniczy zakład naukowy i doświadczalny w Spljeće, w Karyntyi krajowy zakład doświadczalny i badania środków żywności w Celowcu, w Przedarulanii chemiczno-rolniczy zakład doświadczalny i badania środków żywności kraju przedarulańskiego w Bregencyi a na Bukowinie krajowa stacja kontroli nasion w Czerniowcach.

§ 8.

Na podstawie oferty kupującego, którą się ma przedłożyć Wojennemu zakładowi obrotu zbożem, może posiadacz za nasienie domagać się po myśli § 7. prócz ceny objęcia, ustanowionej rozporządzeniem z dnia 15. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 219, do 15. listopada 1916 przy zbożu ozimem a do 15. kwietnia 1917 przy zbożu jarem i pszenicy przewódce za pierwszy plon dodatku aż do 8 K a za uznane nasienie dodatku aż do 6 K od 100 kg.

Należytości, przypadające komisjonerowi Wojennemu zakładu obrotu zbożem i samemu Wojennemu zakładowi obrotu zbożem, ponosić ma kupujący.

§ 9.

Zwyczajnie nasienie przydzieli Wojenny zakład obrotu zbożem takim przedsiębiorstwom rolniczym, które nie mogą swego zapotrzebowania nasienia pokryć z własnego zbioru (§ 3. b rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176) lub które dla zmiany potrzebują nasienia cudzego zbioru, a to z policzeniem dodatku aż do 3 K od 100 kg, przypadającego za należyte oczyszczone nasienie dostarczającemu je rolnikowi.

Przy tem przydzielaniu Wojenny zakład obrotu zbożem i jego filie mają posługiwać się co do wyboru odpowiedniego nasienia fachową opinią rad kultury krajowej, względnie gdzie one nie istnieją, opinią towarzystw rolniczych, o ile Wojenny zakład obrotu zbożem nie ustanowił już tych ostatnich komisjonerami dla obrotu nasieniem.

§ 10.

Wymiana nasienia tego samego rodzaju pomiędzy zaopatrującymi się nasieniem własnym (nasieniem własnego zbioru) dozwolone jest w obrębie jednej i tej samej gminy za zgodą naczelnika gminy, pomiędzy różnymi gminami jednego powiatu politycznego za zezwoleniem władzy a pomiędzy gminami różnych powiatów politycznych lub krajów za zezwoleniem politycznej władzy krajowej, względnie politycznych władz krajowych.

Urząd powołany do udzielania zezwolenia winien o udzieleniu każdego zezwolenia zawiadomić Wojenny zakład obrotu zbożem.

Rośliny strączkowe.

§ 11.

Do nasienia wymienionych w § 1. roślin strączkowych mają zastosowanie §§ 2. do 8. i następujące szczególne postanowienia.

§ 12.

W ogrodach warzywnych, w których rośliny strączkowe używa się jako zielonej jarzyny, można cały plon pozostawionych dla dalszego prowadzenia gospodarstwa nasiennek użyć do zasiewu we własnym przedsiębiorstwie.

§ 13.

Uprawnionym handlom nasion i korporacyom rolniczym w obrębie państwa może Minister rolnictwa na wniosek c. k. stacyi kontroli nasion w Wiedniu zezwolić na pobieranie owoców strączkowych z pewnych oznaczonych przedsiębiorstw, zajmujących się uprawą roślin strączkowych na nasienie.

Także i w tych przypadkach sprzedaż odbywa się wyłącznie przez Wojenny zakład obrotu zbożem.

Ministerstwu rolnictwa zastrzega się przyznanie w poszczególnych przypadkach dodatków jakoteż ograniczanie cen dla dalszej sprzedaży.

Ewentualna odmowa następuje bez podania powodów.

§ 14.

W podaniach o zezwolenie na pobieranie (§ 13.), które mają być skierowane do Ministerstwa rolnictwa i wnoszone do c. k. stacyi kontroli nasion w Wiedniu, wymienić należy: producenta nasion (imię i nazwisko oraz siedzibę przedsiębiorstwa); rodzaj, gatunek i ilość nasienia; dodatek ofiarowany przy poborze nasienia i cenę, jaką pobierać się zamierza przy rozsprzedaży; wnoszący podanie winien nadto złożyć oświadczenie, że gotów jest ponieść kosztą oglądnięcia przedsiębiorstwa produkeji nasion, gdyby to okazało się koniecznem.

O zezwoleniu otrzymają poświadczenie tak osoby, interesowane w sprawie poboru nasienia jak i Wojenny zakład obrotu zbożem; poświadczenie to należy pełnomocnikom Wojennego zakładu obrotu zbożem okazać na każdorazowe żądanie.

§ 15.

Przy rozsprzedaży można nasienie takie puszczać w obrót tylko w naczyniach zamkniętych, na których ma być uwidoczny gatunek nasienia oraz imię i nazwisko producenta.

Owoce strączkowe, pobrane na nasienie, mogą być użyte do uprawy tylko w granicach państwa.

§ 16.

Każdy handel nasion i każda korporacja rolnicza winny prowadzić książkę zapiskową o poabranych do rozsprzedaży ilościach nasion roślin

strączkowych, w którejto książce musi być uwidocznione imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania producenta nasion, dzień objęcia, rodzaj i ilość nasienia tudzież granicę cen, ustanowioną dla dalszej sprzedaży przez Ministerstwo rolnictwa.

Władza i Wojenny zakład obrotu zbożem mogą przez swych pełnomocników tę książkę zapiskową przeglądać każdej chwili.

Postanowienia ogólne.

§ 17.

Każdy producent nasienia jest obowiązany przy dostawie trzymać się ściśle próbek; ręczy on za prawdziwość oznaczenia gatunków i jakość nasienia.

§ 18.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podpadają pod postanowienia karne § 35. rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 176.

§ 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

234.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami z dnia 27. lipca 1916,

dotyczące przyznania nadzwyczajnych dodatków do dyet i strawnego (dziennego) funkcyonaryuszcy państwowych z powodu wywołanych przez wojnę niezwykłych stosunków.

§ 1.

Z powodu wywołanych wojną niezwykłych stosunków przyznaje się na czas od dnia 1. lipca do końca roku 1916 według podanych w dalszym ciągu przepisów funkcyonaryuszom państwowym w czynnej służbie za podróże służbowe poza ich siedzibą urzędową nadzwyczajny dodatek do normalnych pełnych i ograniczonych dyet oraz do strawnego (dziennego), należących się na zasadzie rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 18. czerwca 1873, Dz. u. p. Nr. 115.

Ten nadzwyczajny dodatek do pełnych lub ograniczonych normalnych dyet urzędników państwowych (nauczycieli państwowych) wynosi:

- w I.—IV. klasie rangi 30%,
- w V. klasie rangi 35%,
- w VI.—VIII. klasie rangi 40%,
- w IX.—XI. klasie rangi 50%

naależącej się kwoty.

Nadzwyczajny dodatek do normalnego pełnego lub ograniczonego strawnego sług (podurzędników), oficyantów kancelaryjnych i pomocników kancelaryjnych wynosi 50% naależącej się kwoty. O ile chodzi o woźnych sądowych lub funkcyonaryuszy nadzoru nad więźniami przy sądach i w zakładach karnych dla mężczyzn, podwyższenie to rozciąga się tylko na dzienne (rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. września 1900, Dz. u. p. Nr. 165, i z dnia 15. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 16).

§ 3.

Jeśli pobyt, spowodowany podróżą służbową w obrębie państwa trwa w jednej i tej samej miejscowości poza siedzibą urzędową dłużej niż dni czternaście, dodatek nadzwyczajny należy się tylko za pierwszych dni czternaście pobytu w tej miejscowości.

§ 4.

Przyznanie nadzwyczajnych dodatków do dyet i strawnego (dziennego) dla funkcyonaryuszy państwowych, którzy naależą do innych grup aniżeli wymienionych w § 2. niniejszego rozporządzenia, zastrzega się osobnym przepisom.

Nadwyżkę wydatku, urosłą z powodu tych nadzwyczajnych dodatków, zarachować należy na ciężar kredytu, który ma być ustanowiony w rozdziale „Ogólny zarząd kasowy“ pod tytułem „Nadzwyczajny dodatek do normalnych dyet i strawnego (dziennego) z powodu wywołanych wojną niezwyczajnych stosunków“.

Leth wlr.

235.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 28. lipca 1916,

dotyczące rekwizycyi przedmiotów metalowych.

Zmieniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 20. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 68, zarządza się:

§ 1.

Czas trwania mocy obowiązującej rekwizycyi przedmiotów metalowych, zarządzonej rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 23. września 1915, Dz. u. p. Nr. 283, przedłuża się do dnia 31. grudnia 1916.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.